DOMSTOLENS DOM (Anden Afdeling)

9. september 2004 *

I sag C-332/01,

angående et annullationssøgsmål i henhold til artikel 230 EF, anlagt den 3. september 2001,

**Den Hellenske Republik** ved V. Kontolaimos og I. Chalkias, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg,

sagsøger,

mod

**Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber** ved Condou-Durande, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg,

sagsøgt,

* Processprog: græsk.

har

DOMSTOLEN (Anden Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, C.W.A. Timmermans, og dommerne J.-P. Puissochet, J.N. Cunha Rodrigues (refererende dommer), R. Schintgen og N. Colneric,

generaladvokat: F.G. Jacobs,
justitssekretær: assisterende justitssekretær H. von Holstein,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 13. november 2003,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse den 22. januar 2004,

afsagt følgende

## Dom

1 Den Hellenske Republik har ved sin stævning nedlagt påstand om annullation af Kommissionens beslutning 2001/557/EF af 11. juli 2001 om at udelukke visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt for Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), Garantisektionen, fra EF-finansiering (EFT L 200, s. 28, herefter »den anfægtede beslutning«), for så vidt som den vedrører Den Hellenske Republik.

## Retsforskrifter

*Finansieringen af udgifter gennem EUGFL*

2 Rådets forordning (EØF) nr. 729/70 af 21. april 1970 om finansiering af den fælles landbrugspolitik (EFT 1970 I, s. 196), som ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 1287/95 af 22. maj 1995 (EFT L 125, s. 1, herefter »forordning nr. 729/70«), bestemmer i artikel 1, stk. 2, litra b), og artikel 3, stk. 1, at EUGFL, Garantisektionen, finansierer de interventioner til regulering af landbrugsmarkederne, som foretages efter Fællesskabets regler inden for rammerne af den fælles markedsordning for landbruget.

3 Artikel 5, stk. 2, litra c), i forordning nr. 729/70 har følgende ordlyd:

»Kommissionen [træffer]

[...]

c) beslutning om, hvilke udgifter der skal udelukkes fra den i artikel 2 og 3 omhandlede fællesskabsfinansiering, hvis den konstaterer, at udgifter ikke er afholdt i overensstemmelse med fællesskabsreglerne.

Forud for enhver beslutning om afvisning af finansiering skal de resultater, som Kommissionen når frem til ved sin efterprøvning, samt den pågældende medlemsstats svar foreligge i form af skriftlige meddelelser, hvorefter de to parter forsøger at blive enige om, hvilke konsekvenser der skal drages.

Hvis parterne ikke kan blive enige, kan medlemsstaten anmode om, at der indledes en forligsprocedure inden for en frist på fire måneder; der udarbejdes en rapport om resultaterne af denne procedure, som meddeles Kommissionen og gennemgås af denne, inden der træffes afgørelse om afvisning af finansiering.

Kommissionen anslår de beløb, der skal udelukkes, især på baggrund af det regelstridige forholds omfang. Kommissionen tager i denne forbindelse hensyn til overtrædelsens art og alvor samt den økonomiske skade, der er påført Fællesskabet.

En afvisning af finansiering kan ikke vedrøre udgifter, der er afholdt mere end 24 måneder forud for den dato, hvor Kommissionen skriftligt meddelte den pågældende medlemsstat resultaterne af sin efterforskning. [...]«

4 Artikel 9, stk. 1, i forordning nr. 729/70 bestemmer:

»Medlemsstaterne stiller alle oplysninger, der er nødvendige for [EUGFL's] funktion, til rådighed for Kommissionen, og træffer alle foranstaltninger, der er egnede til at lette eventuelle kontrolforanstaltninger — herunder undersøgelser på selve stedet — hvis gennemførelse Kommissionen skønner formålstjenlig som led i administrationen af fællesskabsfinansieringen.

Medlemsstaterne underretter Kommissionen om de administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser, som de har udstedt med henblik på anvendelsen af Fællesskabets retsakter, vedrørende den fælles landbrugspolitik, for så vidt disse retsakter har finansielle virkninger for [EUGFL].«

5 Ifølge artikel 9, stk. 2, i forordning nr. 729/70 har de funktionærer, der er bemyndiget af Kommissionen til at foretage undersøgelser på stedet, adgang til de bøger og alt øvrigt materiale, som vedrører de af EUGFL finansierede udgifter.

6 Kommissionens forordning (EF) nr. 1663/95 af 7. juli 1995 om gennemførelsesbestemmelser til forordning nr. 729/70 for så vidt angår proceduren for regnskabsafslutning for EUGFL, Garantisektionen (EFT L 158, s. 6), fastsætter bl.a. forpligtelserne for forbindelsesorganerne, som optræder som medlemsstatens eneste kontaktled til Kommissionen. Disse organer skal holde alle de regnskabsoplysninger, der kræves til kontrolformål, til rådighed for Kommissionens tjenestegrene.

7 I bilaget til forordning nr. 1663/95 fastsættes de administrative og regnskabsmæssige betingelser, som skal overholdes af medlemsstaternes udbetalende organer med henblik på at garantere en effektiv kontrol af berettigelsen af støtteansøgningerne og overholdelsen af fællesskabslovgivningen for sådanne udbetalinger.

8 Kommissionens dokument nr. VI/5330/97 af 23. december 1997 indeholder de retningslinjer, som denne institution har til hensigt at følge i forbindelse med, at den under proceduren for EUGFL-regnskabsafslutning foretager finansielle korrektioner. I henhold til disse retningslinjer foretager Kommissionen faste finansielle korrektioner, der som hovedregel udgør 2%, 5%, 10% eller 25% af de anmeldte udgifter, afhængigt af graden af tabsrisiko, i tilfælde, hvor det faktiske niveau for de uregelmæssige betalinger ikke kan fastslås, og det derfor ikke er muligt at opgøre det økonomiske tab, Fællesskabet er blevet påført.

9 Som det fremgår af dette dokument, sondrer retningslinjerne mellem følgende to kontrolkategorier:

— »Hovedkontroller er fysiske og administrative tjek, der er nødvendige for at efterprøve væsentlige forhold, især en ansøgnings berettigelse, mængden og kvalitetskravene inklusive overholdelse af tidsfrister, høstkrav, forpligtelsesperioder osv. De foretages på stedet og ved krydsrevision af uafhængige data såsom matrikelbøger.«

— »Støttekontroller er administrative operationer, der er nødvendige for korrekt at behandle ansøgninger, såsom efterprøvning af overholdelse af frister for indgivelse af ansøgninger, afsløring af dobbeltansøgninger om den samme støtte, risikoanalyse, pålæggelse af sanktioner og passende tilsyn med procedurerne.«

10 Det fremgår i den sammenhæng af dokument nr. VI/5330/97, at:

»Når en eller flere hovedkontroller ikke foretages eller foretages så dårligt eller så sjældent, at de er ineffektive med hensyn til at fastslå en ansøgnings retmæssighed eller forebygge uregelmæssigheder, er en korrektion på 10% berettiget, da det med rimelighed kan konkluderes, at der var en høj risiko for udbredt tab for EUGFL.

Når alle hovedkontroller foretages, men ikke i det antal og med den hyppighed og den grundighed, der er krævet i forordningerne, er en korrektion på 5% berettiget, da det med rimelighed kan konkluderes, at de ikke giver tilstrækkelig sikkerhed for ansøgningernes retmæssighed, og at risikoen for tab for EUGFL var betydelig.

Når en medlemsstat har foretaget hovedkontrollerne på passende vis, men helt har undladt en eller flere støttekontroller, er en korrektion på 2% berettiget i betragtning af den lavere risiko for tab for EUGFL og overtrædelsens mindre omfang.

[...]

Når der imidlertid overhovedet ikke er iværksat nogen kontrolordning, eller denne er groft mangelfuld, og når der er indicier for meget hyppige uregelmæssigheder og for forsømmelighed i bekæmpelsen af uregelmæssig eller bedragerisk praksis, skal der anvendes en korrektion på 25%, når det med rimelighed må vurderes, at muligheden for ustraffet at fremsende uberettigede ansøgninger medfører ekstremt store tab for EUGFL.«

*Bomuldssektoren*

11 Artikel 8, stk. 1, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1201/89 af 3. maj 1989 om gennemførelsesbestemmelser for støtteordningen for bomuld (EFT L 123, s. 23),

som bl.a. ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1437/96 af 23. juli 1996 (EFT L 184, s. 29) (herefter »forordning nr. 1201/89«), har følgende ordlyd:

»Bomuldsproducenterne indgiver en erklæring om de tilsåede arealer hvert år inden en dato, der fastsættes af medlemsstaten, dog senest den 1. juli, medmindre der foreligger force majeure.

For året 1996 ændres datoen den 1. juli dog til den 1. august for Grækenlands vedkommende.«

12 Artikel 12, stk. 1, litra a), i forordning nr. 1201/89 bestemmer:

»Det af producentmedlemsstaten udpegede organ efterprøver, at erklæringerne vedrørende de tilsåede arealer er nøjagtige, idet der på stedet gennemføres en stikprøvekontrol, som mindst omfatter 5% af erklæringerne.«

*Olivenoliesektoren*

13 Ved artikel 1, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 154/75 af 21. januar 1975 om oprettelse af en fortegnelse over olivendyrkningsarealer i de olivenproducerende medlemsstater (EFT L 19, s. 1), som ændret ved Rådets forordning (EØF) nr. 3453/80 af 22. december 1980 (EFT L 360, s. 15) (herefter »forordning nr. 154/75«), pålægges de berørte medlemsstater at oprette en fortegnelse over olivendyrkningsarealer, der omfatter alle olivendyrkende bedrifter beliggende på deres område.

14 Artikel 1, stk. 2, i forordning nr. 154/75 bestemmer, at fortegnelsen over olivendyrkningsarealer skal gøre det muligt for hver bedrift at fastslå:

— det samlede olivendyrkningsareal med angivelse af matrikelbetegnelsen for alle de parceller, som dette areal omfatter

— det samlede antal oliventræer

— navnet på ejerne af de enkelte parceller

— fordelingen mellem specielle og blandede olivendyrkningsarealer

— fordelingen af oliventræer efter sorten

— den anvendte dyrkningsmåde

— oliventræernes alder, dyrknings- og afkastningstilstand

— antallet af oliventræer dyrket ved kunstig vanding.

15 I samme bestemmelse fastsættes fristen for oprettelse af fortegnelsen over olivendyrkningsarealer i Grækenland til den 31. oktober 1988.

16 Artikel 16, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 2261/84 af 17. juli 1984 om almindelige regler for støtte til olivenolieproduktion og til producentorganisationer (EFT L 208, s. 3) pålægger hver medlemsstat at oprette og ajourføre permanente edb-registre med oplysninger om olivenolieproduktionen.

17 Ifølge artikel 11, stk. 1, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3061/84 af 31. oktober 1984 om gennemførelsesbestemmelser vedrørende ordningen for støtte til olivenolieproduktion (EFT L 288, s. 52), som ændret ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 98/89 af 17. januar 1989 (EFT L 14, s. 14) (herefter »forordning nr. 3061/84«), skal medlemsstaterne indføre de data, der findes i fortegnelsen over olivendyrkningsarealer, i edb-registret, så snart dette er oprettet.

18 I artikel 11, stk. 2, i forordning nr. 3061/84 fastsættes det, at iværksættelsen af edb-registret skal være afsluttet inden den 31. oktober 1990.

*Sektoren for tørrede druer*

19 Artikel 3 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2911/90 af 9. oktober 1990 om gennemførelsesbestemmelser for ydelse af støtte for dyrkning af visse druesorter, der skal tørres (EFT L 278, s. 35), som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2475/94 af 13. oktober 1994 (EFT L 264, s. 6) og ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2614/95 af 9. november 1995 (EFT L 268, s. 7) (herefter »forordning nr. 2911/90«), fastlægger de oplysninger og data, som skal fremgå af dyrkningserklæringerne.

20 Artikel 3, stk. 1, i forordning nr. 2911/90 har følgende ordlyd:

»Støtteansøgningen indgives [...] senest den 30. april hvert år for det følgende produktionsår.

[...]«

21 Samme forordnings artikel 3, stk. 2, bestemmer:

»Støtteansøgningen skal mindst indeholde følgende oplysninger:

a) ansøgerens fulde navn og adresse

b) de vindyrkningsarealer, der anvendes til det eller de pågældende produkter (ha og ar), og matrikelnumrene for disse arealer eller en angivelse, der anerkendes som ligestillet hermed af det organ, der varetager kontrollen med arealerne

c) de anvendte druesorter, og hvis der er tale om sultaniner, angivelse af, om vinarealet er angrebet af vinlus eller genbeplantet inden for de seneste fem år

d) erklæring om, at de pågældende arealer og de produkter, der høstes på arealerne, ikke er omfattede af støtteansøgninger i henhold til andre bestemmelser, herunder bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 797/85

e) et skøn over den produktion, der vil kunne høstes

f) landbrugsbedriftens retlige status og driftsform.«

22 I artikel 6 i forordning nr. 2911/90 fastlægges de kontroller, som skal gennemføres af medlemsstaterne. Artikel 6, stk. 2, første afsnit, bestemmer:

»Medlemsstaten afholder i overensstemmelse med stk. 3 kontroller på stedet, der for hver kompetent administrativ enhed omfatter en repræsentativ procentdel af erklæringerne. Den skal ikke være under 10%, men forhøjes til mindst 15%, hvis der afsløres et betydeligt antal falske erklæringer.«

23 Kommissionens forordning (EF) nr. 1456/97 af 25. juli 1997 om fastsættelse for produktionsåret 1997/1998 af støttebeløbet for dyrkning af druer bestemt til produktion af visse sorter tørrede druer (EFT L 199, s. 4) fastsætter minimumsudbyttet, som skal opnås for at der kan udbetales støtte. I forordningens artikel 1, stk. 3, fastsættes det, at medlemsstaterne træffer de fornødne foranstaltninger for at kontrollere dette minimumsudbytte.

24 Artikel 16 i Rådets forordning (EF) nr. 1493/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for vin (EFT L 179, s. 1) opregner de oplysninger, som oversigten over produktionskapaciteten skal indeholde. Artikel 6, stk. 2, fastsætter, at en medlemsstat kan bestemme, at oversigten skal udarbejdes for de enkelte produktionsområder. Oversigterne for samtlige produktionsområder skal imidlertid i så fald være udarbejdet senest den 31. december 2001.

25 Artikel 2, stk. 3, i Kommissionens forordning (EF) nr. 1621/1999 af 22. juli 1999 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 2201/96 for så vidt angår støtte til dyrkning af druer bestemt til produktion af tørrede druer af bestemte sorter (EFT L 192, s. 21), som erstattede forordning nr. 2911/90 fra produktionsåret 1999/2000, har følgende ordlyd:

»Til brug ved forvaltningen af støtteordningen oprettes der en alfanumerisk edb-database, benævnt »databasen«, med de oplysninger, der er nævnt i artikel 4 og artikel 8, stk. 4. Til identifikation af markerne anvendes samme alfanumeriske system som det, der anvendes i forbindelse med det integrerede system, og som er omhandlet i artikel 4 i Rådets forordning (EØF) nr. 3508/92, idet det om nødvendigt suppleres, så det omfatter de vinarealer, der berøres af denne støtteordning.«

26 Artikel 13, stk. 1, i forordning nr. 1621/1999 har følgende ordlyd:

»Medlemsstaterne skal oprette den database, der er nævnt i artikel 2, stk. 4, inden begyndelsen af produktionsåret 2002/2003. I produktionsårene 1999/2000, 2000/2001 og 2001/2002 gælder der i stedet for forpligtelsen til optagelse i databasen en forpligtelse til inden den 1. september 1999 at indgive anmodning om

optagelse i databasen i henhold til artikel 4, stk. 2; oplysningerne om arealet og identifikationen af markerne gives i form af matrikeloplysningerne eller andre oplysninger, som det organ, der varetager kontrollen med arealerne, måtte anerkende som ligestillede hermed.«

*Fåre- og gedekødssektoren*

27 Artikel 5, stk. 1, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3887/92 af 23. december 1992 om gennemførelsesbestemmelser for det integrerede system for forvaltning og kontrol af visse EF-støtteordninger (EFT L 391, s. 36) bestemmer:

»Uden at kravene til støtteansøgninger i sektorforordningerne i øvrigt berøres, skal ansøgningen om husdyrstøtte indeholde alle fornødne oplysninger og navnlig omfatte følgende:

— identifikation af landbrugeren

[...]

— arten og antallet af dyr, der ansøges om støtte for

— i givet fald et tilsagn fra landbrugeren om, at han vil holde dyrene på sin bedrift i den foreskrevne periode, og det anføres, på hvilket eller på hvilke steder, dyrene holdes, i givet fald med angivelse af den eller de pågældende perioder, og for kvæg oplyses identifikationsnummeret; såfremt dette sted ændres i denne periode, skal landbrugeren skriftligt underrette myndighederne forud

— i givet fald det individuelle loft for de pågældende dyr

[...]

— en erklæring fra producenten om, at han er bekendt med betingelserne for de pågældende støtteydelser.

[...]«

28 Samme forordnings artikel 6 fastsætter følgende:

»1. Den administrative kontrol og kontrollen på stedet gennemføres på en sådan måde, at der sikres en effektiv efterprøvning af, om betingelserne for støtten og præmien er overholdt.

[...]

3. Kontrollen på stedet skal mindst dække et betydningsbærende udsnit af ansøgningerne. Dette udsnit skal mindst omfatte følgende:

— 10% af ansøgningerne om husdyrstøtte eller erklæringerne om deltagelse

[...]

4. Myndighederne fastlægger, hvilke ansøgninger der skal omfattes af kontrol på stedet, og fastlæggelsen skal navnlig ske på grundlag af en risikoanalyse og ved anvendelse af en faktor, der sikrer, at de udvalgte ansøgninger er repræsentative for de indgivne støtteansøgninger. Ved risikoanalysen tages der hensyn til følgende:

— støttebeløbene

— det antal marker, det areal eller det antal dyr, der er ansøgt om støtte for

— udviklingen i forhold til det foregående år

— resultaterne af kontrollen de foregående år

— andre parametre, som medlemsstaterne fastlægger

[...]«

29 Artikel 10, stk. 5, i forordning nr. 3887/92 har følgende ordlyd:

»Hvis landbrugeren som følge af forhold, der er begrundet i besætningens naturlige livsbetingelser, ikke kan opfylde forpligtelsen til at holde de dyr, der er anmeldt med henblik på præmie, i den periode, hvor han obligatorisk skal holde dem, bevares præmieretten for det antal dyr, der faktisk er præmieberettigede, og som er holdt i den obligatoriske periode, forudsat at landbrugeren skriftligt har underrettet myndighederne senest ti arbejdsdage, efter at nedgangen i husdyrantallet er konstateret.«

30 Forordningens artikel 12 er affattet som følger:

»For hvert kontrolbesøg skal der udfærdiges en rapport med oplysning om begrundelsen for besøget, de tilstedeværende personer, antallet af besigtigede marker, hvilke marker der er blevet opmålt, den anvendte opmålingsteknik samt antallet og arten af de dyr, der blev forefundet på stedet, i givet fald med angivelse af identifikationsnummer.

Landbrugeren eller hans repræsentant kan underskrive rapporten og dermed i det mindste bekræfte sin tilstedeværelse under kontrollen, eller han kan fremsætte bemærkninger til kontrollen.«

31 Artikel 1, stk. 3, første og andet afsnit, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2700/93 af 30. september 1993 om gennemførelsesbestemmelser for præmien til fåre- og gedekødsproducenter (EFT L 245, s. 99), som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 279/94 af 8. februar 1994 (EFT L 37, s. 1) (herefter »forordning nr. 2700/93«), fastsætter følgende:

»Den periode, for hvilken producenten forpligter sig til på sin bedrift [...] at holde det antal moderfår og/eller geder, som der ansøges om præmie for, er på 100 dage fra den sidste dag i den i stk. 2 nævnte periode, hvor der kan indgives ansøgninger.

Inden alle eller en del af de moderfår og/eller geder, som der ansøges om præmie for, sættes i pension i løbet af den periode, hvor de skal holdes, skal de identifikationsmærkes. [...]«

32 Artikel 4 i forordning nr. 2700/93 har følgende ordlyd:

»1. Kontrol på stedet sker efter bestemmelserne i artikel 6 i forordning (EØF) nr. 3887/92, og ordningen for permanent registrering af bestandens forskydninger skal forvaltes efter reglerne i artikel 4 i [Rådets] direktiv 92/102/EØF [af 27.11.1992 om identifikation og registrering af dyr (EFT L 355, s. 32)].

For produktionsåret 1994 kan en medlemsstat, for så vidt den endnu ikke har iværksat den i første afsnit omhandlede registreringsordning, dog iværksætte en registreringsordning, der permanent og klart afspejler bestandens faktiske situation. [...]

[...]

2. For hvert produktionsår udarbejder medlemsstaterne en fortegnelse over de fårekødsproducenter, der markedsfører mælk og mejeriprodukter fra moderfår. [...]«

33 Forordning nr. 2700/93 finder ifølge sin artikel 9, stk. 2, anvendelse fra produktionsåret 1994.

## Faktiske omstændigheder og retsforhandlinger

34 Begrundelserne for de i den anfægtede beslutning omhandlede uregelmæssigheder er gengivet i Kommissionens sammenfattende rapport nr. AGRI/17537/01-DA-final af 19. juni 2001 (herefter den »sammenfattende rapport«).

35 For så vidt angår bomuldssektoren har Kommissionen vedrørende produktionsåret 1995/1996 fastslået en manglende kontrol på stedet for at efterprøve erklæringerne om bomuldsarealer i præfekturerne (de administrative enheder) Serres og Drama, selv om artikel 12, stk. 1, i forordning nr. 1201/89 kræver en sådan kontrol vedrørende mindst 5% af erklæringerne om tilsåning. Kommissionen fastslog endvidere en forsinket gennemførelse i månederne fra december 1996 til marts 1997 af kontrollen med de tilsåede arealer. Den anvendte derfor en fast korrektionssats på 10% for alle disse fejl, hvilket svarer til et beløb på 4 163 259 550 GRD.

36 For så vidt angår olivenoliesektoren blotlagde de i Grækenland gennemførte revisioner adskillige svagheder i kontrolsystemet, hvoraf den vigtigste var den manglende fortegnelse over olivendyrkningsarealer og edb-registre. Efter at de græske myndigheder i 1999 havde fremlagt oplysninger om de gennemførte forbedringer, erklærede Kommissionens tjenestegrene på et bilateralt møde i Bruxelles den 23. september 1999, at de værdsatte de gennemførte forbedringer, men at disse ikke var tilstrækkelige til at afhjælpe de konstaterede svagheder. Som følge heraf anvendte Kommissionen en finansiel korrektion på 5% på de for regnskabsårene 1997 og 1998 angivne udgifter (svarende til henholdsvis produktionsårene 1995/1996 og 1996/1997), svarende til 17 308 535 972 GRD.

37 For så vidt angår sektoren for tørrede druer konstaterede Kommissionen efter en undersøgelse, som den gennemførte i 1998 i præfekturet Iráklion, tre typer mangler: for det første mangelfuld kontrol af dyrkningsarealet og af druesortens berettigelse til at opnå fællesskabsstøtte; for det andet mangelfuld kontrol af minimumsudbyttet og af druesortens støtteberettigelse, og endelig mangler i forbindelse med vedtagelsen og anvendelsen af kontrolordningen. På baggrund af de to første typer mangler fastsatte Kommissionen en finansiel korrektion på 5% af udgifterne angivet for regnskabsårene 1997, 1998 og 1999 vedrørende præfekturet Iráklion. For den tredje type mangler anvendtes en korrektion på 2% vedrørende Grækenlands samlede udgifter for de samme regnskabsår. Disse korrektioner udgjorde et samlet beløb på 3 144 838 970 GRD.

38 For så vidt angår fåre- og gedekødssektoren fandt Kommissionen efter to revisioner, som den gennemførte i 1997 og 1998, at det kontrolsystem vedrørende præmien på fåre- og gedekød, som blev anvendt af Grækenland, ikke var i overensstemmelse med fællesskabsreglerne og indeholdt diverse mangler, såsom manglende oprettelse af registre over bestandens forskydninger, de meget sjældne kontroller på stedet i visse præfekturer, upålidelige kontrolstatistikker, kontrolrapporternes dårlige kvalitet, forsinkelser i databehandlingen, den manglende anvendelse af risikoanalyseprincippet, den manglende oplysning om stedet, hvor dyrene holdes, ingen

mærkning af kvæget og det forhold, at der kun blev afgivet en mundtlig meddelelse af tabene. På denne baggrund fastsatte Kommissionen for så vidt angår de for 1995, 1996 og 1997 anmeldte udgifter en korrektion på 25% vedrørende udgifterne fra præfekturet Réthymnon (Kreta) på grund af en fuldstændig mangel på kontrol, på 10% for visse andre præfekturer og på 5% for resten af det nationale territorium, svarende til et samlet beløb på 11 863 933 000 GRD.

39 På grund af deres manglende opfyldelse af fællesskabsretten udelukkede Kommissionen ved den anfægtede beslutning de i præmis 35-38 nævnte beløb fra EF-finansiering.

40 Ved den foreliggende sag har Den Hellenske Republik nedlagt påstand om, at Domstolen annullerer eller i det mindste ændrer den anfægtede beslutning, for så vidt som Grækenland herved pålægges de nævnte finansielle korrektioner.

41 Kommissionen har nedlagt påstand om frifindelse og at Den Hellenske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

## Korrektionen vedrørende støtten til bomuldsproduktion

*Parternes argumenter*

42 Den græske regering er af den opfattelse, at Kommissionen har anlagt en urigtig fortolkning af artikel 12, stk. 1, litra a), i forordning nr. 1201/89, idet der ikke i denne bestemmelse kræves en kontrol vedrørende 5% af erklæringerne om de bomuldstilsåede arealer inden for hvert præfektur, men derimod på nationalt plan, hvilket Grækenland gjorde. Forordningen kræver, at kontrollen gør det muligt at efterprøve rigtigheden og nøjagtigheden af arealerklæringerne ud fra et repræsenta-

tivt udsnit, men intet antyder, at præfekturerne er den administrative enhed, som skal anvendes.

43 Kommissionen har gjort gældende, at en kontrols repræsentativitet skal undersøges i forhold til hver administrativ region, hvori der dyrkes bomuld, eftersom kontrollen har til formål at garantere erklæringernes nøjagtighed. De vil imidlertid være upålidelige, hvis kontrollerne fuldstændig mangler i visse regioner med en stor produktion. De manglende kontroller i de to pågældende præfekturer, som Den Hellenske Republik ikke har anfægtet, udgør således en stor risiko for fællesskabsmidlerne.

44 For så vidt angår de foreholdte forsinkelser ved gennemførelsen af kontrollerne har den græske regering gjort gældende, at forordning nr. 1201/89 ikke med hensyn til gennemførelsen af kontroller på stedet fastsætter frister, hvis overskridelse medfører finansielle korrektioner. Kontrollen kan ikke kun gennemføres frem til november, men ligeledes frem til marts eller april i året efter høsten, for så vidt som bomuldsstilken stadig er til stede på jordloddet. Endvidere skyldes forsinkelserne i det foreliggende tilfælde force majeure, nemlig strejker.

45 Kommissionen har gjort gældende, at kontrollerne burde have været gennemført inden høsten, dvs. senest i oktober. Den har tilføjet, at indgivelsen af et strejkevarsel udelukker force majeure.

*Domstolens bemærkninger*

46 I artikel 12, stk. 1, litra a), i forordning nr. 1201/89 fastsættes det, at den kompetente myndighed skal foretage »en stikprøvekontrol, som mindst omfatter 5% af erklæringerne«.

47 Kravet om, at kontrollen omfatter mindst 5% af erklæringerne, har til formål at opnå en kontrol, der er repræsentativ. Bestemmelsen præciserer ikke, at disse 5% i Grækenland skal fastsættes ud fra hvert præfektur frem for i forhold til større administrative områder. Derimod bestemmes det, at kontrollen skal være »en stikprøvekontrol«.

48 Det fremgår af de til Domstolen fremsendte sagsakter, at de græske myndigheder i produktionsåret 1995/1996 med henblik på en sådan stikprøvekontrol udvalgte 1 101 af 10 874 erklæringer fra præfekturet Serres og 325 af 3 222 erklæringer fra præfekturet Drama. Det er imidlertid ubestridt, at der i løbet af dette produktionsår ikke blev foretaget nogen kontrol på stedet i de nævnte præfekturer.

49 Det følger heraf, at der i strid med kravene i artikel 12, stk. 1, litra a), i forordning nr. 1201/89 ikke blev foretaget nogen stikprøvekontrol i disse præfekturer.

50 Hvad angår den græske regerings argument om, at de manglende kontroller i disse to præfekturer i produktionsåret 1995/1996 var isolerede begivenheder, som skyldtes en midlertidig personalemangel, skal det bemærkes, at det tilkommer medlemsstaternes myndigheder at opbygge et pålideligt og funktionsdygtigt kontrolsystem, der er organiseret således, at man undgår, at sådanne mangler forekommer (jf. i denne retning dom af 9.1.2003, sag C-157/00, Grækenland mod Kommissionen, Sml. I, s. 153, præmis 18).

51 For så vidt angår den forsinkede gennemførelse af kontrollerne med bomuldsarealerne, som Kommissionen fastslog vedrørende produktionsåret 1996/1997, skal det bemærkes, at det tilkommer den pågældende medlemsstat at føre det mere detaljerede og fuldstændige bevis for kontrollerne og i givet fald for, at Kommissionens beregninger er urigtige (jf. dommen i sagen Grækenland mod Kommissionen, præmis 17).

52 Det fremgår af de oplysninger, der er fremlagt for Domstolen, at de græske myndigheder på trods af Kommissionens gentagne anmodninger ikke rettidigt leverede oplysninger eller dokumenter, som kunne bevise kontrollernes gennemførelse enten før eller efter høsten i det pågældende produktionsår.

53 Følgelig skal den græske regerings argument vedrørende den forsinkede kontrol af arealer forkastes, uden at det er nødvendigt at afgøre, om det er foreneligt med artikel 12, stk. 1, litra a), i forordning nr. 1201/89 at gennemføre kontrollen i månederne efter høsten snarere end inden høsten eller at undersøge, hvorvidt en strejke kan udgøre force majeure, som retfærdiggør en forsinket gennemførelse af kontrollen.

54 Det følger af ovenstående, at alle den græske regerings argumenter vedrørende den finansielle korrektion, som blev foretaget med hensyn til støtten til bomuldsproduktionen, skal forkastes.

**Den finansielle korrektion vedrørende støtten til olivenolieproduktionen**

*Første anbringende om tilsidesættelse af artikel 5, stk. 2, litra c), fjerde afsnit, i forordning nr. 729/70*

Parternes argumenter

55 Den græske regering har gjort gældende, at anvendelsen af en finansiel korrektion på 5% på de anmeldte udgifter for regnskabsårene 1997 og 1998 udgør en

tilsidesættelse af artikel 5, stk. 2, litra c), fjerde afsnit, i forordning nr. 729/70, fordi Kommissionen har generaliseret resultatet af de kontroller, der blev gennemført fra den 20. til den 24. maj 1996, til også at omfatte disse regnskabsår alene af den grund, at der ikke var rådet bod på passiviteten ved oprettelse af en fortegnelse over olivendyrkningsarealer og et edb-register med oplysninger om olivenolieproduktion, en passivitet, som allerede var blevet påtalt i 1996. Korrektionen var så meget desto mere ubegrundet, som den manglende oprettelse af en fortegnelse over olivendyrkningsarealer kan afhjælpes ved anvendelsen af andre lige så pålidelige kontrolsystemer. Endvidere gjorde Kommissionen sig skyldig i procedurefordrejning, idet en traktatbrudsprocedure ville have været mere passende, eftersom korrektionen i højere grad skal anses for en sanktion på grund af forsinkelsen med oprettelsen af fortegnelsen.

56 Kommissionen har gjort gældende, at den omstændighed, at fortegnelsen over olivendyrkningsarealer ikke var blevet oprettet, ikke nødvendigvis skal give anledning til en traktatbrudsprocedure, og at en finansiel korrektion inden for rammerne af EUGFL ikke udgør en sanktion. Korrektionen kan ikke være mindre end 5%, idet fortegnelsen over olivendyrkningsarealer og edb-registret udgør en vigtig del af Fællesskabets kontrolsystem.

Domstolens bemærkninger

57 Det skal bemærkes, at Den Hellenske Republik i medfør af artikel 1, stk. 2, i forordning nr. 154/75 var forpligtet til at oprette en fortegnelse over olivendyrkningsarealer senest den 31. oktober 1988.

58 Det er ubestridt, at Den Hellenske Republik ikke har overholdt denne frist, og at fortegnelsen over olivendyrkningsarealer endnu ikke var oprettet i regnskabsåret 1998.

59 I medfør af forordning nr. 2261/84 og nr. 3061/84 skulle Den Hellenske Republik oprette et edb-register med oplysningerne om olivenolieproduktion inden den 31. oktober 1990.

60 Den Hellenske Republik har ikke overholdt denne frist, og oprettelsen af edb-registret manglede stadig i regnskabsåret 1998.

61 Under disse omstændigheder påhviler det ikke Kommissionen at fremlægge andre beviser for, at der ikke forelå en fortegnelse over olivendyrkningsarealer og et edb-register i regnskabsårene 1997 og 1998, som den foreliggende sag omhandler, end de beviser, som den allerede har fremlagt vedrørende regnskabsåret 1996, og det tilkommer vedkommende medlemsstat at godtgøre, at den siden regnskabsåret 1996 faktisk har oprettet fortegnelsen over olivendyrkningsarealer og edb-registret (jf. i denne retning dommen i sagen Grækenland mod Kommissionen, præmis 18). Da disse beviser ikke er blevet fremlagt af Den Hellenske Republik, var den finansielle korrektion berettiget.

62 Selv om det måtte antages, at der var blevet gennemført alternative kontroller, skal det bemærkes, at medlemsstaterne, når der ved en forordning er indført særlige kontrolforanstaltninger, har pligt til at anvende disse, uden at det er nødvendigt at vurdere rigtigheden af dens argumentation om, at et andet kontrolsystem ville være mere effektivt (jf. dom af 21.3.2002, sag C-130/99, Spanien mod Kommissionen, Sml. I, s. 3005, præmis 87).

63 For så vidt angår den græske regerings argument om, at en traktatbrudsprocedure havde været bedre egnet til at forfølge den forsinkede oprettelse af fortegnelsen over olivendyrkningsarealer, skal det bemærkes, at traktatbrudsproceduren i artikel 226 EF og proceduren for afslutning af EUGFL-regnskaber forfølger forskellige mål og er underlagt forskellige regler. I forbindelse med sidstnævnte procedure er Kommis-

sionen forpligtet til at foretage en finansiel korrektion, hvis de udgifter, som kræves finansieret, ikke er blevet afholdt i overensstemmelse med fællesskabsreglerne. En sådan finansiel korrektion tilsigter at forhindre, at EUGFL skal afholde beløb, som ikke har tjent til finansiering af et mål, der er forfulgt i henhold til de pågældende fællesskabsbestemmelser, og den udgør således ikke — i modsætning til hvad den græske regering har hævdet — en sanktion (jf. dom af 11.1.2001, sag C-247/98, Grækenland mod Kommissionen, Sml. I, s. 1, præmis 13 og 14).

64 Det følger heraf, at første anbringende vedrørende støtten til olivenolieproduktionen ikke kan tages til følge.

*Andet anbringende om manglende eller mangelfuld begrundelse af den anfægtede beslutning*

Parternes argumenter

65 Den græske regering har gjort gældende, at der forelå en begrundelsesmangel, som udgjorde en tilsidesættelse af artikel 253 EF, idet Kommissionen ikke tog hensyn til bestræbelserne på at forbedre systemet til kontrol og betaling af støtte til olivenolieproduktionen. Forskellige kontroller var blevet iværksat, såsom en pligt for olivenproducenterne til at indgive en tredobbelt kontrolleret dyrkningserklæring, som angiver oliventræerne og deres placering, forpligtelsen for møllerne til at levere en »månedlig erklæring vedrørende situationen for deres aktiviteter« og kontrollen med betegnelsen »social kontrol«, som blev foretaget ved, at der blev opslået en liste med olivenolieproducenterne og deres kendetegn (identitet, efterspørgsel og dyrkningserklæringer), som olieproducenterne selv verificerede. Den græske regering er af den opfattelse, at intet element vedrørende de pågældende udgifter

bør udelades, men de eksisterende utilstrækkeligheder er ikke desto mindre punktuelle og af administrativ karakter, og de kan i medfør af proportionalitetsprincippet ikke berettige en korrektion, som overstiger 2%.

66 Ifølge Kommissionen kan de gennemførte forbedringer ikke berettige til at nedsætte korrektionsbeløbet for regnskabsårene 1997 og 1998 fra 5% til 2%. Kommissionen har gjort gældende, at så længe de to hovedelementer i kontrollen, nemlig fortegnelsen over olivendyrkningsarealer og edb-registret, ikke er indført, er Fællesskabets tabsrisiko stor, og korrektionerne er berettigede.

Domstolens bemærkninger

67 For så vidt angår begrundelsespligten fremgår det af fast retspraksis, at i den særlige sammenhæng, hvori beslutninger om regnskabsafslutning udarbejdes, må en beslutnings begrundelse anses for at være tilstrækkelig, når den medlemsstat, beslutningen er rettet til, har været snævert inddraget i beslutningens tilblivelse, og når den således kendte grundene til, at Kommissionen ikke fandt, at det omtvistede beløb skulle afholdes af EUGFL (jf. dom af 18.5.2000, sag C-242/97, Belgien mod Kommissionen, Sml. I, s. 3421, præmis 95, og af 24.1.2002, sag C-118/99, Frankrig mod Kommissionen, Sml. I, s. 747, præmis 54).

68 I det foreliggende tilfælde fremgår det af sagen, at den græske regering var snævert inddraget i den anfægtede beslutnings tilblivelse. Den manglende oprettelse af en fortegnelse over olivendyrkningsarealer og edb-registret havde således givet anledning til finansielle korrektioner de tidligere produktionsår, og for så vidt angår de i den foreliggende sag omhandlede produktionsår var begrundelserne for, at Kommissionen havde til hensigt at foretage en finansiel korrektion, navnlig blevet fremført på et bilateralt møde den 23. september 1999, som fandt sted inden for rammerne af forligsproceduren, og i den sammenfattende rapport.

69 Under disse omstændigheder skal begrundelsen for den anfægtede beslutning anses for tilstrækkelig.

70 For så vidt angår procentsatsen på 5%, som Kommissionen anvendte ved beregning af korrektionen vedrørende støtten til olivenolieproduktionen, skal det bemærkes, at fortegnelsen over olivendyrkningsarealer og edb-registret udgør grundlæggende elementer i Fællesskabets system for kontrol med støtteordningerne. Når disse elementer ikke er gennemført, er det i princippet berettiget at anvende den korrektionssats på 10%, som er fastsat i Kommissionens retningslinjer, der fremgår af dokument nr. VI/5330/97.

71 Kommissionen har imidlertid anerkendt, at de foranstaltninger, som de græske myndigheder har vedtaget siden 1996, udgør forbedringer, uden at de dog har en effektivitet svarende til den kontrolordning, som er fastsat ved fællesskabslovgivningen. Kommissionen fandt det derfor passende at nedsætte korrektionssatsen fra 10% til 5%.

72 Det er i henhold til Kommissionens retningslinjer ikke muligt at nedsætte korrektionssatsen til under 5%, når fortegnelsen over olivendyrkningsarealer og edb-registret ikke er blevet oprettet, for så vidt som de udgør de vigtigste elementer i Fællesskabets kontrolsystem. Den græske regerings argumenter herom bør derfor forkastes.

73 Det følger heraf, at det andet anbringende vedrørende støtten til olivenolieproduktionen ikke kan tages til følge.

**Korrektionen vedrørende støtten til produktionen af tørrede druer**

*Første anbringende om en urigtig fortolkning og urigtig anvendelse af artikel 16, stk. 2, i forordning nr. 1493/1999 og artikel 2 og artikel 13, stk. 1, i forordning nr. 1621/1999 samt en mangelfuld begrundelse på grund af en urigtig vurdering af de faktiske forhold*

Parternes argumenter

74 For så vidt angår de af Kommissionen konstaterede mangelfulde kontroller af dyrkningsarealet og af druesortens støtteberettigelse har den græske regering gjort gældende, at artikel 16, stk. 2, i forordning nr. 1493/99 og artikel 2 og artikel 13, stk. 1, i forordning nr. 1621/1999 udtrykkeligt giver medlemsstaterne mulighed for i stedet for matrikeloplysninger at anvende andre oplysninger, som det organ, der varetager kontrollen med arealerne, måtte anerkende som ligestillet hermed ved leveringen af oplysninger om arealet og identificering af de marker, hvorpå der produceres tørrede druer. Under alle omstændigheder blev de manglende matrikeloplysninger erstattet af de oplysninger, som i 12 år var blevet indsamlet af direktoraterne for udvikling af landområder.

75 Ifølge Kommissionen garanterer de af den græske regering anførte foranstaltninger ikke lovligheden af udgifterne på tilsvarende måde som matrikeloplysningerne, idet foranstaltningerne mangler de objektive oplysninger vedrørende anerkendelsen af arealerne. Kommissionen har endvidere understreget, at de foretagne korrektioner ikke er knyttet til den manglende oprettelse af en fortegnelse over olivendyrkningsarealer, men til lokaliseringen af arealerne og identificeringen af markerne, som blev gennemført i strid med artikel 13 i forordning nr. 1621/1999.

76 Den græske regering har gjort gældende, at generaldirektoratet for administrationen af markederne for landbrugsprodukter med vedtagelsen af yderligere retningslinjer og formularer gjorde det muligt at afhjælpe de manglende dokumenter vedrørende markernes form og opmåling, en mangel, som i øvrigt blot var af administrativ karakter.

77 Kommissionen har gjort gældende, at de manglende dokumenter ikke blot kan anses for en simpel administrativ mangel, men er en alvorlig utilstrækkelighed, som ikke gør det muligt at gennemføre kontrollerne på et konkret grundlag.

Domstolens bemærkninger

78 De finansielle korrektioner, som det foreliggende anbringende vedrører, angår regnskabsårene 1997, 1998 og 1999, dvs. produktionsårene 1996/1997, 1997/1998 og 1998/1999. Forordning nr. 1493/1999 finder i henhold til sin artikel 82, stk. 2, anvendelse fra den 1. august 2000. Forordning nr. 1621/1999 finder ifølge sin artikel 16, stk. 2, anvendelse fra produktionsåret 1999/2000. Det følger heraf, at lovligheden af den omhandlede finansielle korrektion ikke kan vurderes i lyset af disse to forordninger, som ikke fandt anvendelse på tidspunktet for de faktiske forhold i den foreliggende sag.

79 Som følge heraf skal det foreliggende anbringende forkastes i det omfang, det er baseret på bestemmelserne i disse forordninger.

80 I øvrigt skal det bemærkes, at artikel 3, stk. 2, i forordning nr. 2911/90, som fandt anvendelse i den relevante periode, bestemmer, at dyrkningserklæringen, som er indført med henblik på tildeling af støtte til produktionen af tørrede druer, bl.a. skal angive »de vindyrkningsarealer, der anvendes til det eller de pågældende produkter

[...], og matrikelnumrene for disse arealer eller en angivelse, der anerkendes som ligestillet hermed af det organ, der varetager kontrollen med arealerne«.

81 Den græske regering har i det væsentlige gjort gældende, at de foranstaltninger, som de græske myndigheder iværksatte i stedet for matrikeloplysninger, sikrede en kontrol af samme værdi.

82 Kommissionens kontrol på stedet påviste imidlertid en række mangler ved kontrollen med dyrkningsarealet og druesortens støtteberettigelse. Den sammenfattende rapport beskrev bl.a. følgende mangler: Arealoplysningerne i kontrolrapporterne og dyrkningserklæringerne var ikke i overensstemmelse med de faktiske forhold. Der var på stedet ingen identifikationsmærker til at lette identifikationen af de nævnte arealer, og det var ikke muligt at identificere markerne uden støttemodtagerens medvirken. Der fandtes endvidere ikke noget bevisdokument med nærmere angivelse af formen af de marker, som man hævdede var blevet opmålt, og det dermed forbundne opmålingsresultat. Visse inspektører ignorerede deres arbejdsinstrukser. Kontrolrapporterne var dateret, efter at druerne var blevet leveret. Endelig var der fuldstændig overensstemmelse mellem de nationale inspektørers kontrolrapporter og støttemodtagernes erklæringer, mens den kontrol på stedet, som Kommissionen gennemførte, afslørede uoverensstemmelser i næsten alle tilfælde.

83 Stillet over for en række så alvorlige mangler som de af Kommissionen konstaterede, påhviler det den pågældende medlemsstat at føre det mere detaljerede og fuldstændige bevis for, at Kommissionens beregninger er urigtige. Medlemsstaten kan ikke afkræfte Kommissionens konstateringer uden at underbygge sine påstande med elementer, der godtgør eksistensen af et pålideligt og funktionsdygtigt kontrolsystem (jf. dom af 9.1.2003, Grækenland mod Kommissionen, præmis 17 og 18).

84 I det foreliggende tilfælde skal det fastslås, at den græske regering ikke har godtgjort, at den havde skabt et pålideligt og funktionsdygtigt kontrolsystem, eller bevist, at Kommissionens konstateringer er fejlagtige.

85 Det følger heraf, at første anbringende vedrørende støtten til produktion af tørrede druer bør forkastes.

*Andet anbringende om urigtig vurdering af de faktiske forhold og manglende begrundelse*

Parternes argumenter

86 Hvad angår de mangler, som Kommissionen har konstateret vedrørende kontrollen af minimumsudbyttet og af druesortens støtteberettigelse, har den græske regering gjort gældende, at producenterne ikke var i stand til at give det ved artikel 3, stk. 2, litra e), i forordning nr. 2911/90 krævede produktionsoverslag på den dato, som var fastsat ved denne artikels stk. 1, dvs. den 30. april, fordi det var for tidligt at opstille et overslag på dette tidspunkt. Der blev derfor foretaget en krydskontrol vedrørende den omhandlede periode for at sikre, at minimumsudbyttet blev overholdt. Kontrollen blev foretaget i tre etaper: først en kontrol på stedet, derefter en krydskontrol af salgstallene og endelig kontroller i form af undersøgelser på forarbejdnings- eller vinfremstillingsstedet. Kommissionen foretog således en urigtig vurdering af de faktiske omstændigheder og gav som følge heraf en utilstrækkelig begrundelse for den anfægtede beslutning i strid med artikel 253 EF.

87 Ifølge Kommissionen er der ingen beviser for, at den tredobbelte kontrol virkelig blev foretaget. Derimod fremgik det af de gennemførte kontrolbesøg, at der ikke var nogen effektiv kontrol på stedet, der kunne garantere, at den støtte, der blev udbetalt, udelukkende vedrørte de støtteberettigede druesorter, og at udbyttet heraf havde nået det fastsatte minimum, og at nedsættelsen af sidstnævnte skyldtes ugunstige vejrforhold. Endvidere havde de græske myndigheder ikke leveret beviser for, at druerne var tørrede, og at de ikke var bestemt til andre formål end produktion af tørrede druer.

Domstolens bemærkninger

88 Den græske regering har for det første ikke bestridt, at de pågældende støttemodtagere ikke har fremlagt de produktionsoverslag, som kræves i artikel 3, stk. 2, litra e), i forordning nr. 2911/90.

89 Regeringen har for det andet ikke godtgjort, at de kontroller, som skulle sikre, at der var opnået det påkrævede minimumsudbytte af de druesorter, som berettigede til støtte til produktionen af tørrede druer, faktisk blev foretaget.

90 Det følger heraf, at den græske regering ikke har fremlagt elementer, som kan afkræfte Kommissionens vurdering, og andet anbringende vedrørende støtten til produktionen af tørrede druer kan derfor ikke tages til følge.

*Tredje anbringende om, at Kommissionen foretog et faktuelt fejlskøn*

Parternes argumenter

91 Den græske regering har anfægtet Kommissionens korrektion vedrørende vedtagelsen og anvendelsen af kontrolordningen, for så vidt som de fastslåede mangler og den dertil svarende korrektion vedrørte udbetalingsorganets system for intern kontrol generelt og ikke alene støtteordningen til produktion af tørrede druer. Ifølge regeringen skulle Kommissionens tjenestegrene have gennemført en kontrol med hensyn til udbetalingsorganet i stedet for blot at udlede af kontrollen af denne støtteordning, at bilaget til forordning nr. 1663/95 i sin helhed ikke var blevet anvendt.

92 Endvidere var kontrolordningen blevet forstærket, og fortegnelsen over olivendyrkningsarealer var under udarbejdelse efter en tidsplan med to etaper, hvoraf den anden etape allerede var fremskreden.

93 Det følger heraf, at Kommissionen fejlbedømte oplysningerne, som lå til grund for denne korrektion, hvorfor denne bør annulleres.

94 Ifølge Kommissionen blev de af den græske regering anførte forbedringer først iværksat efter vedtagelsen af et ministerielt cirkulære af 23. februar 1999, og de beviser, at den tidligere ordning udgjorde en risiko for fællesskabsbudgettet. Kommissionen har tilføjet, at de af De Europæiske Fællesskabers Revisionsret konstaterede svagheder i systemet for intern kontrol angik alle præfekturerne, hvilket berettiger til en korrektion på 2%. Det forhold, at svaghederne ligeledes angik andre landbrugsordninger, berettiger ikke til at undlade at foretage en korrektion i sektoren for tørrede druer.

Domstolens bemærkninger

95 Det fremgår af den sammenfattende rapport, at Kommissionen konstaterede svagheder i systemet for kontrol med støtten til produktion af tørrede druer under dens kontrolbesøg, som den gennemførte i præfekturet Iráklion. Kommissionen vurderede, at disse svagheder gjorde sig gældende for alle præfekturer i Grækenland, da det samme system blev anvendt i hele landet.

96 Det fremgår af den sammenfattende rapport, at de forhold, Kommissionen konstaterede i præfekturet Iráklion, således blev udstrakt til at gælde andre præfekturer i Grækenland, men de blev ikke udstrakt til andre udgiftsområder end dem, der vedrører støtte til produktionen af tørrede druer. For så vidt som den græske regering med det foreliggende anbringende har gjort gældende, at konstateringerne blev anvendt på andre sektorer end sektoren for tørrede druer, er dette anbringende ubegrundet.

97 For så vidt angår Kommissionens anbringende om, at manglerne i præfekturet Iráklion gentog sig i hele landet, har den græske regering intet anført, som kan afkræfte dette. Regeringen har ikke anfægtet rigtigheden af Kommissionens konstateringer vedrørende præfekturet Iráklion. Endvidere har regeringen, idet den baserer sin argumentation på de forbedringer af det nationale system, som er foretaget, stiltiende indrømmet, at det tidligere system var behæftet med mangler. Endelig kan disse forbedringer, som blev foretaget efter de omhandlede produktionsår, ikke afhjælpe de fastslåede mangler vedrørende disse år.

98 Det følger heraf, at det tredje anbringende vedrørende støtten til produktionen af tørrede druer skal forkastes.

## Korrektionerne vedrørende fåre- og gedekødssektoren

99 Den græske regering har fremført syv anbringender med henblik på at anfægte de korrektioner, som blev anvendt på præmierne til fåre- og gedekødsproducenterne. Det første anbringende angår korrektionen på 25%, som blev anvendt på de anmeldte udgifter for præfekturet Réthymnon. Det andet til syvende anbringende angår korrektionen på 10%, som blev anvendt på de anmeldte udgifter for visse andre præfekturer.

*Første anbringende om tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet, Kommissionens overskridelse af sin skønsbeføjelse og manglende begrundelse*

Parternes argumenter

100 For så vidt angår korrektionen på 25%, som blev anvendt på de anmeldte udgifter i præfekturet Réthymnon, har den græske regering gjort gældende, at proportionalitetsprincippet blev tilsidesat, at Kommissionen overskred sin skønsbeføjelse, samt at den anfægtede beslutning var utilstrækkeligt begrundet. Efter at kontrolbesøget i 1997 afdækkede, at kontrollerne på stedet i præfekturet Réthymnon i 1995-1997 var fåtallige, endsige ikke-eksisterende, suspenderede de græske myndigheder øjeblikkeligt alle udbetalinger af præmier til fåre- og gedekødsproducenter i Réthymnon, indtil en mere grundig kontrol blev gennemført. Således blev 99,6% af producenterne i Réthymnon i 1998 kontrolleret, og procentsatsen af afviste præmieansøgninger steg. Af denne grund var Kommissionens konklusion om, at der var store forsømmelser ved tildelingen af præmier frem til 1997, ikke dokumenteret og kunne ikke begrunde en finansiel korrektion på 25%.

101 Ifølge Kommissionen blev der næsten ikke foretaget nogen kontroller i præfekturet Réthymnon i tre på hinanden følgende år, nemlig 1995, 1996 og 1997. Korrektionen på 25% var således ikke blot begrundet i stigningen i antallet af afslag i 1998, men derimod i konstaterede omstændigheder under kontrollerne på stedet. Stigningen i antallet af afslag tjener blot til at bekræfte Kommissionens formodninger.

Domstolens bemærkninger

102 I retningslinjerne, som Kommissionen vedtog i dokument nr. VI/5330/97, fastsættes anvendelsen af en korrektionssats på 25%, når kontrolsystemet slet ikke er blevet iværksat eller har været stærkt mangelfuldt, og der foreligger indicier for ofte forekomne uregelmæssigheder og forsømmelighed med hensyn til bekæmpelse af afvigende eller svigagtige fremgangsmåder.

103 Det fremgår af sagen, at den omhandlede korrektion var begrundet med den omstændighed, at kontrollerne på stedet fra 1995 til 1997 i præfekturet Réthymnon havde været meget fåtallige, endsige ikke-eksisterende. Denne omstændighed udgør en stærkt mangelfuld iværksættelse af kontrolsystemet og antyder en vis forsømmelighed med hensyn til bekæmpelse af afvigende eller svigagtige fremgangsmåder, hvilket berettiger til at anvende korrektionssatsen på 25% i overensstemmelse med Kommissionens retningslinjer på området.

104 Stigningen i kontrollerne og i antallet af afviste støtteansøgninger i 1998, som den græske regering har henvist til, indtraf efter den periode, som den pågældende korrektion angik, og er som følge heraf ikke egnet til at godtgøre, at korrektionen ikke er begrundet. Hvis antallet af afviste ansøgninger steg betydeligt i 1998, efter at de græske myndigheder havde kontrolleret næsten alle producenterne i præfekturet Réthymnon, er dette derimod med til at bekræfte, at iværksættelsen af kontrolsystemet har været stærkt mangelfuld i de foregående år.

105 Første anbringende vedrørende præmien til fåre- og gedekødsproducenterne kan følgelig ikke tages til følge.

*Andet anbringende om en urigtig fortolkning og anvendelse af artikel 6, stk. 3, i forordning nr. 3887/92*

Parternes argumenter

106 Ifølge den græske regering tog Kommissionen ikke hensyn til den omstændighed, at de græske myndigheder vedrørende visse præfekturer tilsendte Kommissionen reviderede statistiske oplysninger for 1995 og 1996, som erstattede de oprindeligt fremlagte fejlagtige oplysninger. Som følge heraf var den finansielle korrektion på 10% vedrørende disse præfekturer ikke berettiget. Regeringen har endvidere gjort gældende, at artikel 6, stk. 3, i forordning nr. 3887/92 ikke kræver en kontrol af 10% i hvert præfektur, men på nationalt plan. Den omstændighed, at kontrollerne på stedet i præfekturerne Réthymnon og Khaniá i løbet af det omhandlede produktionsår ikke opnåede mindstesatsen på 10%, er ikke ulovlig, eftersom kontrollerne, som blev gennemført på nationalt plan, opnåede denne procentsats.

107 Kommissionen har gjort gældende, at forordning nr. 3887/92 kræver, at en repræsentativ kontrol gennemføres. For at sikre kontrollernes effektivitet er det nødvendigt, at stikprøverne svarer til 10% af støtteansøgningerne i hvert præfektur.

Domstolens bemærkninger

108 For så vidt angår det statistiske materiale for 1995 og 1996 godtgør de for Domstolen fremlagte oplysninger ikke, at det reviderede materiale, som den græske regering har nævnt, var korrekt eller blev præsenteret på en måde, som var i overensstemmelse med fællesskabsreglerne. Den Hellenske Republik har i den sammenhæng ikke godtgjort eksistensen af et pålideligt og funktionsdygtigt kontrolsystem, således som den har pligt til (jf. dom af 9.1.2003 i sagen Grækenland mod Kommissionen, præmis 18).

109 For så vidt angår stikprøvens geografiske grundlag bestemmes det ganske vist i artikel 6, stk. 3, i forordning nr. 3887/92, at »[k]ontrollen på stedet skal mindst dække et betydningsbærende udsnit af ansøgningerne. Dette udsnit skal mindst omfatte [...] 10% af ansøgningerne om husdyrstøtte [...]« Det skal medgives, at denne bestemmelse ikke fastsætter, om mindstesatsen skal beregnes ud fra hvert præfektur eller ud fra hele landet.

110 Samme forordnings artikel 6, stk. 1, bestemmer imidlertid, at kontrollerne »gennemføres på en sådan måde, at der sikres en effektiv efterprøvning af, om betingelserne for støtten og præmien er overholdt«. Endvidere fremgår det af forordningens artikel 6, stk. 4, at »[m]yndighederne fastlægger, hvilke ansøgninger der skal omfattes af kontrol på stedet, og fastlæggelsen skal navnlig ske på grundlag af en risikoanalyse og ved anvendelse af en faktor, der sikrer, at de udvalgte ansøgninger er repræsentative for de indgivne støtteansøgninger«. Det følger heraf, at artikel 6 i forordning nr. 3887/92 har til formål at sikre en effektiv efterprøvning af betingelserne for tildeling af støtte bl.a. gennem stikprøvekontrollernes repræsentativitet.

111 Det er åbenbart, at stikprøvernes repræsentativitet sikres bedre, hvis de fastsættes inden for præfekturerne i stedet for på landsplan. Det er i strid med formålet om en effektiv efterprøvning, at visse præfekturer med en betydelig produktion af de

omhandlede produkter helt eller delvist kan undgå kontrollerne, når det nationale gennemsnit af stikprøver overstiger 10%. Det følger af forordning nr. 3887/92's formål og opbygning, at dens artikel 6, stk. 3, første led, skal fortolkes således, at stikprøverne skal omfatte mindst 10% af støtteansøgningerne i hvert af de pågældende præfekturer.

112 Endvidere har Kommissionen, uden at det er blevet anfægtet, gjort gældende, at de græske myndigheder selv kræver, at kontrollerne på stedet angår et udsnit på 10% af hvert præfektur.

113 Under disse omstændigheder skal andet anbringende vedrørende præmien til fåre- og gedekødsproducenter forkastes.

*Tredje anbringende om urigtig fortolkning af artikel 12 i forordning nr. 3887/92*

Parternes argumenter

114 Hvad angår den manglende pålidelighed af det statistiske materiale vedrørende kontrollerne i produktionsårene 1995 til 1997 har den græske regering gjort gældende, at Kommissionen støttede sig på et isoleret tilfælde, hvor det af dateringen af kontrolrapporterne fremgik, at 30 inspektioner var blevet gennemført på én dag, uden at rapporterne blev underskrevet af den kontrollerede landbruger. Dette tilfælde skyldes imidlertid, at arbejdsbyrden havde presset lederen af kontrollørholdene til at indføre underskriften og dateringen af rapporterne efter flere dages kontroller. For så vidt angår underskrifterne foreskriver artikel 12 i forordning nr. 3887/92 mulighed for, men ikke pligt til, at landbrugeren underskriver kontrolrapporten.

115 Ifølge Kommissionen er der ikke tale om et isoleret tilfælde, idet lignende eksempler blev fastslået såvel i løbet af 1998 som på andre områder end fåre- og gedekødsområdet. Endvidere viser det forhold, at de pågældende rapporter ikke blev underskrevet af producenterne, at de ikke blev udarbejdet i forbindelse med kontrollerne, hvilket kan give anledning til tvivl med hensyn til kvaliteten af de kontroller, som blev gennemført.

Domstolens bemærkninger

116 Det er korrekt, at artikel 12 i forordning nr. 3887/92 fastsætter, at landbrugeren kan underskrive kontrolrapporten, uden at gøre dette til en betingelse. Manglende underskrift udgør således ikke i sig selv en uregelmæssighed.

117 De manglende underskrifter, som blev fastslået under de omhandlede kontrolbesøg, udgør dog et indicium, som føjer sig til de andre konstaterede uregelmæssigheder, som skabte en alvorlig og berettiget tvivl hos Kommissionen vedrørende de kontroller, som de græske myndigheder havde gennemført.

118 Under disse omstændigheder påhviler det i henhold til Domstolens praksis den græske regering at føre det mest detaljerede og fuldstændige bevis for, at dens kontrol er blevet gennemført (jf. dom af 9.1.2003 i sagen Grækenland mod Kommissionen, præmis 16 og 17).

119 Da den græske regering ikke har ført dette bevis i den foreliggende sag, skal tredje anbringende vedrørende præmien til fåre- og gedekødsproducenterne forkastes.

*Fjerde anbringende om urigtig vurdering vedrørende de faktiske forhold*

Parternes argumenter

120 Den græske regering er af den opfattelse, at indførelsen af en ordning for permanent registrering af bestandens forskydninger er mere eller mindre vanskelig i hver medlemsstat afhængig af landenes topografiske forhold. Det græske territorium er særlig ugunstigt stillet i denne sammenhæng, idet flokkene befinder sig i områder med høje eller middelhøje bjerge eller på øer, som det er vanskeligt at komme til.

121 Kommissionen har anført, at i overensstemmelse med de gældende bestemmelser skulle en sådan registreringsordning have været indført siden 1995, men ordningen var endnu ikke gennemført i 2001.

122 Den græske regering har gjort gældende, at Kommissionens skøn i forbindelse med den manglende risikoanalyse i henhold til artikel 6, stk. 4, i forordning nr. 3887/92 er fejlagtig, for så vidt som analysen, skønt den ikke var udført elektronisk, dog blev skrevet i hånden i alle præfekturer.

123 Kommissionen er af den opfattelse, at det ikke i nogen af de kontrollerede præfekturer er godtgjort, at risikoanalysen er gennemført, end ikke manuelt.

124 Hvad endelig angår den omstændighed, at man har accepteret mundtlig meddelelse om tabene, hvilket ikke er foreskrevet i fællesskabsbestemmelserne, har den græske regering anført, at der alene var tale om undtagelsestilfælde, som ikke længere forekommer.

125 Kommissionen har hertil anført, at den græske regering ikke har godtgjort, at de nødvendige oplysninger blev fremlagt.

Domstolens bemærkninger

126 Artikel 4, stk. 1, i forordning nr. 2700/93, sammenholdt med artikel 4 i direktiv 92/102, pålægger medlemsstaterne at gennemføre en ordning for permanent registrering af bestandens forskydninger med virkning fra produktionsåret 1994, med forbehold for en overgangsforanstaltning, som gør det muligt at anvende en mindre bekostelig ordning i dette ene produktionsår. Det følger heraf, at den nævnte registreringsordning skulle have fungeret senest fra produktionsåret 1995.

127 Den græske regering har ikke bestridt, at den ikke har gennemført en sådan registreringsordning, således som Kommissionen har anført.

128 For så vidt angår risikoanalysen som omhandlet i artikel 6, stk. 4, i forordning nr. 3887/92 bemærkes, at en medlemsstat ikke kan afkræfte Kommissionens konstateringer ved simple påstande, som ikke underbygges af elementer, der godtgør eksistensen af et pålideligt og funktionsdygtigt kontrolsystem (jf. dom af 9.1.2003 i sagen Grækenland mod Kommissionen, præmis 18).

129 Den græske regering har ikke i nærværende sag fremlagt sådanne elementer, og Kommissionens konstateringer vedrørende den manglende risikoanalyse er således ikke blevet afkræftet.

130 Endvidere bestemmes det i artikel 10, stk. 5, i forordning nr. 3887/92, at hvis landbrugeren ikke kan opfylde forpligtelsen til at holde de dyr, der er anmeldt med henblik på præmie, i den periode, hvor han obligatorisk skal holde dem, bevares præmieretten, »forudsat at landbrugeren skriftligt har underrettet myndighederne senest ti arbejdsdage efter, at nedgangen i husdyrantallet er konstateret«.

131 I den foreliggende sag har den græske regering ikke bestridt, at den har godkendt mundtlige meddelelser om tab, i strid med kravene i denne bestemmelse.

132 Herefter skal fjerde anbringende vedrørende præmien til fåre- og gedekødsproducenterne forkastes.

*Femte anbringende vedrørende urigtig fortolkning af artikel 5, stk. 1, i forordning nr. 3887/92*

Parternes argumenter

133 Angående de af Kommissionen konstaterede forhold vedrørende den upræcise oplysning i præmieansøgningerne om stedet, hvor dyrene holdes, har den græske regering anført, at denne angivelse bestod i oplysningen af et stednavn, idet der ikke findes et matrikelsystem i Grækenland. En sådan angivelse er i overensstemmelse med artikel 5, stk. 1, fjerde led, i forordning nr. 3887/92, som blot stiller krav om, at »det anføres, på hvilket eller på hvilke steder dyrene holdes«, men ikke en detaljeret beskrivelse heraf.

134 Kommissionen er af den opfattelse, at kontrollørerne ikke stillede krav om en detaljeret beskrivelse af stedet, hvor dyrene holdes, men blot en klar angivelse heraf. En sådan angivelse er imidlertid ikke blevet givet. I denne forbindelse er en angivelse af den kommune, hvori landbruget er beliggende, ikke tilstrækkelig til at efterprøve stedet, hvor dyrene holdes, idet dette sted kan være forskelligt fra det sted, hvor landbruget er beliggende.

Domstolens bemærkninger

135 Det bestemmes i artikel 5, stk. 1, fjerde led, i forordning nr. 3887/92, at hvis der er givet tilsagn fra landbrugeren om, at han vil holde dyrene på sin bedrift i den foreskrevne periode, skal »det anføres, på hvilket eller på hvilke steder dyrene holdes«. Henset til denne bestemmelses opbygning og formål er der grund til at bemærke, at den krævede angivelse skal være tilstrækkelig klar til at give kontrolmyndighederne mulighed for at få kendskab til det præcise sted, hvor dyrene holdes.

136 Det må i betragtning af de oplysninger, der er blevet fremlagt for Domstolen, bemærkes, at den græske regering ikke har godtgjort, at oplysninger svarende til dette krav om klarhed er blevet fremlagt for kontrolmyndighederne.

137 Det følger heraf, at femte anbringende vedrørende præmien til fåre- og gedekødsproducenterne ikke kan tages til følge.

*Sjette anbringende vedrørende urigtig fortolkning af artikel 1, stk. 3, i forordning nr. 2700/93*

Parternes argumenter

138 Hvad angår mærkningen af kvæget har den græske regering gjort gældende, at der alene er krav herom i de tilfælde, hvor dyrene sættes i pension i overensstemmelse med artikel 1, stk. 3, andet afsnit, i forordning nr. 2700/93. I de tilfælde, der har været genstand for kontrol, har dyrene imidlertid ikke været sat i pension, men der har været tale om, at flere flokke, som tilhørte forskellige landbrugere, blev holdt sammen.

139 Kommissionen har anført, at mærkningen blev indført for at gøre det muligt effektivt at genkende dyrene, når de gik blandet med dyr fra andre flokke. At flere flokke, der tilhører forskellige landbrugere, bliver holdt sammen, er meget brugt i Grækenland og giver samme vanskeligheder ved identificeringen af dyrene, som hvis de er sat i pension.

Domstolens bemærkninger

140 Det bestemmes i artikel 1, stk. 3, andet afsnit, i forordning nr. 2700/93, at »[i]nden alle eller en del af de moderfår og/eller geder, som der ansøges om præmie for, sættes i pension i løbet af den periode, hvor de skal holdes, skal de identifikationsmærkes«.

141 Det anføres i første betragtning til forordning nr. 279/94, som indsatte bestemmelsen i forordning nr. 2700/93, at »det må sikres, at dyr, der flyttes for at blive sat i pension, kan identificeres«.

142 Det fremgår heraf, at formålet med den omhandlede bestemmelse er at sikre identificeringen af de dyr, der flyttes, før de blandes med andre dyr. Det væsentligste kendetegn ved, at dyr sættes i pension, er, at dyr af forskellig oprindelse blandes, og at det bliver umuligt at sondre mellem dem, hvis de ikke forudgående er mærket. Dette kendetegn gør sig også gældende, når flere flokke, der tilhører forskellige landbrugere, bliver holdt sammen. For at sikre den effektive virkning af artikel 1, stk. 3, andet afsnit, i forordning nr. 2700/93, bør disse tilfælde underlægges samme garantier. Herefter bemærkes, at begrebet »sættes i pension« inden for rammerne af denne bestemmelse skal fortolkes således, at det ligeledes omfatter tilfælde, hvor dyrene blandes med andre dyr, fordi flere flokke, der tilhører forskellige landbrugere, bliver holdt sammen.

143 Herefter skal sjette anbringende vedrørende præmien til fåre- og gedekødsproducenterne forkastes.

*Syvende anbringende vedrørende urigtig fortolkning af artikel 5, stk. 2, litra c), femte afsnit, i forordning nr. 729/70*

Parternes argumenter

144 Den græske regering er af den opfattelse, at Kommissionens afvisning af at finansiere visse udgifter i sektoren for fåre- og gedekød vedrører udgifter, der er afholdt mere end 24 måneder forud for den dato, hvor Kommissionen skriftligt meddelte den pågældende medlemsstat resultaterne af sin efterforskning, hvilket er i strid med artikel 5, stk. 2, litra c), i femte afsnit i forordning nr. 729/70. Da de af Kommissionen gennemførte kontroller har fundet sted i 1997 og i 1998, og da den skriftlige meddelelse om resultaterne heraf er fremsendt i 1998, er nævnte periode på 24 måneder udløbet i 1996. Det er således med urette, at korrektionen ligeledes omfatter udgifter afholdt i 1995.

145 Kommissionen har anført, at i henhold til artikel 5 i forordning nr. 729/70 udgør meddelelsen om resultaterne af efterforskningen udgangspunktet for fristen på 24 måneder. De omhandlede konstateringer vedrører årene 1995, 1996 og 1997, en periode, som ikke overskrider fristen på 24 måneder forud for meddelelsen om resultaterne af efterforskningen. Den skriftlige meddelelse blev i nærværende sag givet ved skrivelse af 22. juli 1997 og ikke i 1998.

Domstolens bemærkninger

146 Ifølge artikel 5, stk. 2, litra c), femte afsnit, i forordning nr. 729/70 kan »[e]n afvisning af finansiering [...] ikke vedrøre udgifter, der er afholdt mere end 24 måneder forud for den dato, hvor Kommissionen skriftligt meddelte den pågældende medlemsstat resultaterne af sin efterforskning. [...]«

147 Kommissionen har for Domstolen fremlagt en skrivelse, hvis græske version er dateret den 22. juli 1997, hvorved Kommissionen informerede de græske myndigheder om de uregelmæssigheder, den havde konstateret ved kontroller på stedet i sektoren for fåre- og gedekød. Ifølge skrivelsens indhold omfatter den uregelmæssigheder ikke alene vedrørende årene 1996 og 1997, men også 1995. Det fremgår klart af skrivelsen, at Kommissionen havde til hensigt at afvise visse udgifter fra fællesskabsfinansiering på baggrund af de forhold, der var blevet konstateret i denne forbindelse. Det anføres endvidere udtrykkeligt i skrivelsen, at den får fristen på 24 måneder i henhold til artikel 5, stk. 2, litra c), femte afsnit, i forordning nr. 729/70 til at løbe. Den græske regering har ikke bestridt at have modtaget denne skrivelse.

148 Herefter er meddelelsen om resultaterne af efterforskningen i henhold til den omhandlede bestemmelse givet ved skrivelse af 22. juli 1997. De finansielle korrektioner vedrørende præmien til fåre- og gedekødsproducenterne kunne således med rette angå udgifter afholdt i 1995.

149 Syvende anbringende vedrørende denne præmie må således forkastes.

150 Henset til ovenstående bemærkninger bør Kommissionen i det hele frifindes for Den Hellenske Republiks påstand.

## Sagens omkostninger

151 I henhold til procesreglementets artikel 69, stk. 2, pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom. Da Kommissionen har nedlagt påstand om, at Den Hellenske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger, og Den Hellenske Republik har tabt sagen, bør det pålægges den at betale sagens omkostninger.

På grundlag af disse præmisser udtaler og bestemmer Domstolen (Anden Afdeling):

**1) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.**

**2) Den Hellenske Republik betaler sagens omkostninger.**

Signatures.